

**РОЛЬ ТА МІСЦЕ КОМПЛАЄНСУ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ЖИТТЯ
ПРИ ЛІКУВАННІ СТЕНОКАРДІЇ У ПАЦІЄНТІВ
ІЗ ХРОНІЧНОЮ ІШЕМІЧНОЮ ХВОРОБОЮ СЕРЦЯ**

Єрмакович Ю. С., Ткаченко К. М., Жулай Т. С.

Науковий керівник: Отрішко І. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
innaotrishko@gmail.com

Вступ. Серцево-судинні захворювання, переважно ішемічна хвороба серця, є основними причинами смертності й одними з основних факторів інвалідності в усьому світі. Низька прихильність до терапії – одна з основних причин відсутності досягнення належних результатів лікування даної категорії хворих.

Мета дослідження. Проаналізувати прихильність до лікування та шляхи її підвищення в стаціонарних умовах у хворих на стенокардію.

Матеріали та методи. У роботі проведено аналіз листів лікарських призначень при лікуванні хворих на стенокардію.

Результати дослідження. Стенокардія залишається класичною ознакою та одним з основних критеріїв встановлення діагнозу ішемічної хвороби серця. Сучасна фармакотерапія передбачає обов'язкове застосування антиангінальних/антиішемічних препаратів та антитромбоцитарних і гіполіпідемічних засобів для запобігання розвитку кардіоваскулярних ускладнень. Залишається незмінною концепція щодо призначення нітратів швидкої дії для купірування нападів стенокардії, бета-блокаторів і блокаторів кальцієвих каналів як препаратів першої лінії для тривалої профілактики нападів стенокардії. Застосування нітратів у різних лікарських формах дозволяє ефективно контролювати клінічні прояви стенокардії. Препарати мають виразну антиішемічну дію, тому здатні лікувати й попереджати напади стенокардії, значно підвищувати переносимість пацієнтом фізичного навантаження і тим самим покращувати якість його життя. Комплаєнс відображає ступінь відповідності поведінки пацієнта призначеним медичним рекомендаціям та є багаторівневим динамічним клініко-психологічним феноменом, який формується в ході терапевтичної співпраці як результат узгодження поглядів хворого і лікаря на прояви захворювання, методи лікування та ефекти терапії. Важливе значення у формуванні нонкомплаєнсу у пацієнта має низький рівень поінформованості у питаннях лікування та профілактики захворювання.

Висновки. Вагома частка пацієнтів на ІХС не прихильна до лікування, що істотно підвищує загрозу розвитку негативних наслідків захворювання. Формування комплаєнсу у хворих є поліфакторним процесом, найважливішими шляхами його підвищення є поліпшення процесу лікування, а також психологічного впливу на хворого.